

Μοναξιά, ρατσισμός, φτώχεια για τους ξένους φοιτητές στην Αυστραλία

Ο αριθμός των ξένων φοιτητών που σπουδάζουν στην Αυστραλία συνεχίζει να αυξάνεται, ενώ οι εγγραφές τώρα αποτελούν πάνω από το ένα τέταρτο του συνόλου σε ορισμένα πανεπιστήμια. Όμως, η ζωή που είχαν φανταστεί δεν ανταποκρίνεται πάντα στην

πραγματικότητα που πρέπει να αντιμετωπίσουν.

Ο Hoang Xuan Doan από το Βιετνάμ ονειρευόταν να ζήσει στην Αυστραλία προτού ακόμα εγκαταλείψει τη χώρα καταγωγής του για να σπουδάσει Αγγλικά και να κάνει ένα Master of Project Management στη Μελβούρ-

νη. Ωστόσο, πριν περάσουν δύο εβδομάδες είχε γίνει στόχος ενός ρατσιστικού επεισοδίου σε προαστιακό τρένο και γρήγορα έμαθε ότι δεν επρόκειτο όλοι να τον καλωσορίσουν.

«Κοίταξα γύρω και σκέφτηκα ότι ίσως δεν μιλούσε σε μένα, αλλά οι επιβάτες στο βαγόνι δεν ήταν και τόσο πολλοί» δήλωσε ο κ. Doan. «Η γυναίκα είπε, "Είστε Ασιάτες, γιατί έρχεστε εδώ;". Ήταν πραγματικά θυμωμένη μαζί μου. Προσπάθησα να είμαι ευγενικός: "Παρακαλώ, ηρεμήστε" είπα "δεν έκανα τίποτα κακό. Γιατί είστε θυμωμένη μαζί μου;". Και είπε: "Εσείς οι Ασιάτες έρχεστε εδώ και παίρνετε όλα τα κρατικά οφέλη, παίρνετε τη δουλειά μου και με σπρώχνετε στην ανεργία»».

Ο κ. Hoang είπε ότι, πριν έρθει στην Αυστραλία, είχε ακούσει ιστορίες περί ρατσισμού, αλλά ήταν εντελώς απροετοίμαστος για την αγριότητα της λεκτικής επίθεσης. «Πραγματικά με συγκλόνισε» είπε. Ο κ. Doan μίλησε και

για τους πολλούς φιλικούς Αυστραλούς που έχει συναντήσει, ωστόσο αυτή η έντονη εκδήλωση ρατσισμού έχει αφήσει κάποιο φόβο μέσα του.

«Εκείνη τη στιγμή σκέφτηκα, "Θεέ μου, θα την ξανασυναντήσω την επόμενη φορά;»». Η Karen Penagos εγκατέλειψε την Κολομβία και μια καλή δουλειά σε πολυεθνική εταιρεία για να σπουδάσει Αγγλικά στην Αυστραλία, και παρόλο που οι γονείς της την υποστήριξαν, η Αυστραλία

είναι τόσο ακριβή ώστε έπρεπε να αναζητήσει και η ίδια δουλειά - κάτι πολύ δύσκολο για έναν νέο που δεν μιλάει ακόμα τη γλώσσα και που το είδος της δουλειάς που βρίσκει, π.χ. καθαρίστρια, δεν βοηθάει καθόλου τον σκοπό για τον οποίο έρχεται καταρχήν στην Αυστραλία.

Παρόμοιες ιστορίες έχουν να αφηγηθούν και αρκετοί άλλοι ξένοι φοιτητές, που έχουν βιώσει εδώ τον ρατσισμό, την οικονομική ανέχεια και τη μοναξιά.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Θεέ μου φύλαξε με από τους φίλους μου ...

Γράφει ο Κώστας Πάσσας

Είναι πολύ γνωστή και σωστή η παροιμία που λέει - Θεέ μου φύλαξε με από τους φίλους μου διότι τους εκθρούς μου τους γνωρίζω. Ο κάθε άνθρωπος από τον εχθρό του πάντα φυλάγεται και είναι πολύ προσεκτικός με το φίλο του. Όμως πολλές φορές εμπιστεύεται τα μυστικά του και μετά χτυπάει το κεφάλι του γιατί όλοι οι υποτιθέμενοι φίλοι δεν είναι ειλικρινείς και μπροστά σου κάνουν το φίλο αλλά κατά βάθος σου σκάβουν το λάκκο.

Αυτό συμβαίνει την σημερινή εποχή με τους φίλους και τους συμμάχους της Ελλάδος. Όλοι γνωρίζουμε ότι αυτή την εποχή η πατρίδα μας περνάει πολλά και δύσκολα προβλήματα. Τα σπουδαιότερα όμως είναι τα εθνικά μας και οι γύρω γείτονες μας που περιμένουν σαν τούς μνηστήρες της Πηνελόπης να αρπάξουν τα εδάφη μας και να επεκτείνουν τα σύνορά τους εις βάρος της δικής μας πατρίδας.

Από την ανατολή έχουμε τον - ψευτοσουλτάνο Ταγίπ Ερντογάν - που κάθε μέρα παραβιάζει τα σύνορα μας και προκαλεί στο Αιγαίο. Ξέχασε πως το Αιγαίο είναι Ελληνικό και οι Σαμιώτες διαρκώς διακηρύττουν «στη Σάμο τζαμί δεν κτίσθηκε ούτε και θα κτισθεί».

Από τον βορά τους Σκοπιανούς, ένα μικρό και νέο κρατίδιο να μας χορεύει στο ταψί και να μην υποχωρεί σε τίποτα, αφού εκτός από το όνομα της ιστορικής και αιματοβαμμένης Μακεδονίας, ζητάει και επέκταση των συνόρων του.

Το ίδιο και οι γείτονές μας Αλβανοί που ήλθαν στην Ελλάδα πριν τριάντα χρόνια φτωχοί, πεινασμένοι και ρακένδυτοι. Εμείς τους καλοδεχτήκαμε και τους είδαμε σαν φίλους και γείτονες. Και όμως ποτέ οι άνθρωποι αυτοί δεν μας βλέπουν σαν φίλους, όλοι τους τρέφουν μέσα τους ένα μίσος και τώρα ζητούν την Ελληνική Ήπειρο για να ιδρύσουν το ψευδοκράτος των Τσάμηδων.

Και το ερώτημα είναι - τι κάνουν για όλα αυτά οι δήθεν φίλοι και σύμμαχοι μας, πού είναι το ΝΑΤΟ, που είναι οι συμπολεμιστές μας του Β Παγκοσμίου Πολέμου, που για αυτούς η χώρα μας έχασε χιλιάδες λεβέντες και έχυσε ποταμούς αίματος. Που είναι οι Αμερικανοί, πού είναι οι εταίροι μας Ευρωπαίοι που μας υποσχόταν ότι τα ελληνικά σύνορα είναι και σύνορα της Ευρώπης.

Αυτοί λοιπόν οι δήθεν φίλοι και σύμμαχοι μας απεδείχθησαν εχθροί μας και αντί να μας υπερασπίζονται μας σκάβουν το λάκκο. Πρόσφατα η κυρία Μέρκελ υποδέχτηκε τον Σκοπιανό πρωθυπουργό ως «Μακεδόνα». Όλοι θέλουν να φάνε και να αρπάξουν εις βάρος της πατρίδας μας, άλλοι να πουλήσουν όπλα και αεροπλάνα, άλλοι να πάρουν τα ιερά χώματα της πατρίδας μας, άλλοι να πάρουν τα ωραία μας νησιά και όλα αυτά με την ευχή και την συγκατάθεση της ανίκανης και καταστρεπτικής διακυβέρνησης των τριακοσίων (300) της βουλής.

Βλέποντας την μεγάλη αδιαφορία των κυβερνώντων οι καλοί μας γείτονες κάθε μέρα μας δημιουργούν διάφορα επεισόδια και μας φοβερίζουν ακόμη και με πόλεμο.

Αυτοί λοιπόν είναι οι φίλοι μας, οι σύμμαχοι μας και οι ευρωπαίοι εταίροι μας και προπαντός οι καλοί πολιτικοί που μας κυβερνούν και υπερασπίζονται τα ιδανικά και την ακεραιότητα της πατρίδας μας. Φτύστε τους να μην τους ματιάσετε.

Η ΝΝΟ τιμά τη μνήμη δύο καλών Σαμαρειτών

Τα μνημεία-ορόσημα της χώρας μας θα φωτίζονται με κίτρινο φως όλη αυτή την εβδομάδα για να τιμηθεί η ζωή δύο καλών Σαμαρειτών, οι οποίοι βρήκαν τον θάνατο σε δρόμο της ΝΝΟ.

Πριν από έξι χρόνια, ο Peter Frazer δεν ήξερε τίποτα για τους νόμους της Αυστραλίας για την οδική ασφάλεια ή τι σήμαινε να ασκεί πίεση στην κυβέρνηση. Τότε, η 23χρονη κόρη του βρήκε τον θάνατο σε έναν από τους πιο πολυσύχναστους δρόμους της Νέας Νότιας Ουαλίας, τον αυτοκινητόδρομο Hume.

Η Sarah πήγαινε στο Πανεπιστήμιο της Wagga Wagga τον Φεβρουάριο του 2012, όταν η θερμοκρασία στο αυτοκίνητό της ανέβηκε και κάλεσε τον Geoffrey Clark, έναν οδηγό φορτηγού από τα νότια Highlands, για να έρθει και να βοηθήσει.

Οι φίλοι περιγράφουν τον Geoffrey ως άνθρωπο που συναντάς «μία στο εκατομμύριο» και ως κάποιον πάντα «έτοιμο να βοηθήσει». Όσο για τη Sarah, κατευθυνόταν στο πανεπιστήμιο μετά από μήνες που ταξίδευε στο εξωτερικό μόνη ως εθελόντρια σε αναπτυσσόμενες χώρες. Το ζευγάρι στεκόταν στη βοηθητική λωρίδα της εθνικής οδού, όταν ένα φορτηγό από το Wollongong παρέσυρε και τα δύο οχήματα.

Και οι δύο σκοτώθηκαν επιτόπου. Ο πατέρας της Sarah έχει περιγράψει το πώς δεν μπόρεσε καν να κρατήσει το χέρι της κόρης του, λόγω της τρομακικής φύσης της συντριβής,

που την άφησε «κομμάτια» στον δρόμο.

Ενώ ο οδηγός του φορτηγού κρίθηκε ένοχος για επικίνδυνη οδήγηση, μια σχετική έρευνα διαπίστωσε επίσης ότι ο αυτοκινητόδρομος Hume δεν ανταποκρινόταν στα πρότυπα Austroads και ότι δεν είχε ανοιχτεί με αρκετό περιθώριο για τη βοηθητική λωρίδα. Αν αυτό είχε συμβεί, η Sarah και ο Geoffrey δεν θα στέκονταν τόσο κοντά στην κίνηση των οχημάτων και θα μπορούσαν να είναι ακόμα εδώ. Αυτό το τραγικό γεγονός οδήγησε τον Peter να ιδρύσει μια ομάδα που ονομάζεται Safer Australian Roads and Highways (SARAH). Έκτοτε, η ομάδα έχει αναλάβει και την έναρξη της επίσης Εβδομάδας Εθνικής Οδικής Ασφάλειας, η οποία ξεκίνησε χτες Δευτέρα.

Μνημεία-ορόσημα σε όλη την Αυστραλία θα λούζονται στο κίτρινο φως και οι οδηγοί σε όλη τη χώρα ενθαρρύνονται να οδηγούν με τα φώτα αναμμένα την Παρασκευή για να τιμήσουν όσους έχασαν τη ζωή τους στους δρόμους μας και να υπενθυμίσουν στους ανθρώπους να οδηγούν με ασφάλεια. Τα οχήματα επίσης ενθαρρύνονται να φέρουν σε εμφανές σημείο κίτρινες κορδέλες.

Το 2017, περισσότεροι από 1.200 άνθρωποι σκοτώθηκαν στους δρόμους της Αυστραλίας, ενώ η περσινή περίοδος των Χριστουγέννων ήταν από τις πιο θανατηφόρες από τότε που ξεκίνησε η καταμέτρηση.